

Salg som ved Arv, om det kunde blive muligt for dem at afløse disse Afgifter paa en Maade, som ikke var altfor trykkende for dem. Og det forekommer mig da ogsaa, at den Ide, som egentlig fra Begyndelsen af har fremkaldt Tanken om et saadant Lovforslag, nemlig gennem en saadan Kapitalisering af disse Afgifter at kunne tilvejebringe en Amortisation af vor Statsgjæld, i og for sig har noget virkeligt meget Tilkalende ved sig, saaledes at selv om Loven ikke skulde blive benyttet i stor Udstrækning, vilde dog en Bestræbelse og en Begyndelse i den Retning kunne være ret heldig og gunstig for vor Finantsadministration i det Hele taget. Jeg vilde derfor anse det for at være det Heldigste, om det maatte kunne lykkes at tilvejebringe en Overensstemmelse mellem Thingene om dette ene tilbagestaaende Stridspunkt. Jeg vil tillade mig at antyde, at det forekommer mig, som om man kunde fastholde saavel Landsthingets Anskuelse i denne Sag, nemlig at Kornafgifterne bør behandles som mere værdifulde for Statskassen end Pengeafgifterne, som ogsaa paa den anden Side Folkethingets Anskuelse, nemlig at Kapitaliseringsnormen bør være den samme for begge — jeg siger, det forekommer mig, at man kunde fastholde begge disse Anskuelser og dog komme til en Afgjørelse, som kunde være tilfredsstillende. Det vil jo nemlig ses, at der med Hensyn til Kornafgifternes Beregning er to Elementer, som maa tages i Betragtning, nemlig for det Første, hvorledes de Beløb i Sæd, som en Afgift udgjør, skal omsættes i Penge, og for det Andet, hvorledes denne aarlige Pengeafgift skal forhandles til en Kapital. Det er, som det vil erindres, navnlig det sidste Punkt, hvor Meningerne i det andet Thing have været saa bestemte. Det forekommer mig nu, at man kunde henvende sin Opmærksomhed paa det første Punkt og i den Maade, hvorpaa Kornafgifterne omsættes i Penge, — som det vil erindres, skal det efter Forslaget ske efter Gjennemsnittet af de sidste 15 Aars Kapitalstarter med Fradrag af de to højeste og de to laveste Aar — finde en Ordning, som vilde kunne være tilfredsstillende til begge Sider, idet nemlig paa den ene Side Landsthingets

Paastand om, at der skulde finde en strengere Beregning Sted, blev taget tilfølgende, og paa den anden Side Kapitaliseringen dog flette overensstemmende med Folkethingets Forslag, nemlig efter de kongelige Obligationers Pris. Saadan vilde begge Betragtningssmaader blive tagne tilfølgende. Dette vil jeg tillade mig at henstille til det høje Thing. Jeg tillader mig ingenlunde at fraraade det ærede Thing at vedtage det Endringsforslag, der er stillet, men jeg skal henstille, om det ikke vilde være rigtigt ikke at lade Sagen falde, men forfølge den videre og forsøge paa en endelig og mindelig Afgjørelse af dette Stridspunkt.

Somme: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg skal blot, inden jeg giver det ærede Medlem Ordet, bemærke, at det Sidste, som den ærede Finantsminister berørte i sit Foredrag, senere vil komme under Forhandling. For Diebliffet er det kun selve det stillede Endringsforslag, som saadant, der er under Forhandling.

Somme: Efter det Foredrag, som den høitærede Finantsminister nu holdt, synes det jo, som om han dog helst onskede dette Lovforslags Behandling fortsat. Der er et Punkt, som jeg i den Anledning gjerne ønsker at fremdrage for at uersfare, hvorledes Finantsministerens Anskuelse maatte være derom. Da et tilsvarende Lovforslag i forrige Sektion blev forelagt af Regjeringen, fremdroges der af Finantsministeren som et væsentligt Motiv til at gaa ind paa samme, ved Siden af at der ved den foreslaede Lov gaves Eiendomsbesidderne Leilighed til at blive af med deres Arvesæsteafgifter, tillige Ansætteligheden for Statskassen af at blive frit for forskellige Afgifter, der vare meget besværende for dem. Den nuværende Finantsminister har imidlertid slet ikke berørt dette Motiv. Jeg vilde nu derfor kun gjerne vide, om der virkelig findes saadanne Afgifter, som Finantsministeren fra Statskassens Side sætter megen Pris paa at faa afløste. Hvis dette er Tilfældet, saa forekommer det mig nemlig, at Statskassen ogsaa maatte være villig til at give en noget højere